

Τὰ Χημικὰ Χρονικὰ

Ἕνας ἀκόμη χρόνος προστίθεται στή ζωὴ τοῦ Περιοδικοῦ. Δὲν εἶναι βεβαίως πολὺ νέο, ὑπερέβη ἤδη τὰ 20 ἔτη συνεχοῦς κυκλοφορίας. Ἐζησε τὰ δύσκολα καὶ ἀτροφικὰ χρόνια τοῦ πολέμου καὶ τῆς κατοχῆς, ὡς καὶ τὰ ἀνώμαλα μετακατοχικά. Ἐπέζησε πάντως καὶ ἀσφαλῶς ἀνέλαβε. Ἐν τούτοις μία πολὺ σύντομος κριτικὴ στοὺς σκοποὺς του, στὰς ἐπιδιώξεις του, στήν ἐμφάνισί του, στὰ μέσα πού διαθέτει καὶ στὰ μέσα πού χρειάζεται, στὸ τί ἐπέτυχε καὶ τί δύναται νὰ ἐπιτύχη δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπος.

Ἡ ἔκδοσις ἀπέτελεσε ἀναντιρρήτως σταθμὸν στὸν κλάδο τῶν χημικῶν. Τὰ πρῶτα του χρόνια ἦσαν γόνιμα καὶ ἡ προοπτικὴ τῆς ἐξελίξεώς του θαυμασία. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πῶς, ἐὰν τὸ ἡμῖσι σχεδὸν τῆς ζωῆς του δὲν συνέπιπτε μὲ τὴν ἀνώμαλον δεκαετίαν 1940—1950, ἡ σημερινή του στάθμη θὰ ἦτο ἀσφαλῶς ἱκανοποιητικωτέρα.

Ἡ δύσκολη ὁμῶς ἐποχὴ ἐπέρασε ἤδη καὶ θὰ πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τὸ περιοδικὸ ἀρχίζει σιγά· σιγά νὰ ἀναλαμβάνη. Ἡ ἀνάρρωσις του ὁμῶς εἶναι βραδεία, δυσαναλόγως βραδεία μὲ τὸν ρυθμὸν τῆς αὐξήσεως τῶν προβλημάτων πού ἐμφανίζονται καὶ πρέπει νὰ ἀντιμετωπίση.

Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ λεχθῆ ὅτι ἡ στάθμη του πρέπει ν' ἀντικατοπτρίζη τὴν δραστηριότητα τῶν χημικῶν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς χημικῆς βιομηχανίας στήν Ἑλλάδα.

Μεταξὺ τῶν κυριωτέρων σκοπῶν τοῦ Περιοδικοῦ εἶναι ἡ δημιουργία καταλλήλου κλίματος διὰ τὴν προώθησιν τῆς ἐρεῦνης, τόσοσ ἐπὶ καθαρῶς ἐπιστημονικῶν θεμάτων, ὅσον καὶ ἐπὶ προβλημάτων ἐφαρμογῶν, ἢ ἐνημέρωσις μας ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς διεθνοῦς ἐρεῦνης καὶ τεχνικῆς, ἢ ἀντιμετώπισιν τῶν καθαρῶς ἐπαγγελματικῶν μας προβλημάτων καὶ τέλος ὁ σύνδεσμος μεταξὺ τοῦ τεχνικοῦ κόσμου.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι προσπαθεῖ νὰ ἀντεπεξέλθῃ στὸν ὄγκον τῶν προβλημάτων του καὶ ἀσφαλῶς κάθε προσπάθεια εἶναι κατ' ἀρχὴν αἰνέσιμος. Ὑπὸ μίαν προϋπόθεσιν ὁμῶς, ὅτι δὲν θὰ ἔχη ὡς ἀποτέλεσμα τὴν προσπάθειαν μόνον. Πρέπει αὕτη, διὰ νὰ ὀδηγήσῃ τελικῶς εἰς ἐπιτυχίαν, νὰ ἐνταθῆ ὅσον εἶναι δυνατόν, διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ συμπληρώσῃ τὰ κενὰ καὶ νὰ προλάβῃ τὸν ρυθμὸν συσσωρεύσεως καὶ ἐξελίξεως τῶν προβλημάτων τοῦ περιοδικοῦ.

Τὸ ἐρώτημα πού τίθεται τώρα εἶναι ἂν μὲ τὰς σημερινὰς δυνατότητας ἔχει ἱκανότητα ἀπεριορίστου

ἢ ἔστω καὶ ἀπλῶς σοβαρᾶς ἐξελίξεως. Ὡς ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἔκδοσιν του δὲν δισταζομεν καθόλου νὰ διαπιστώσωμεν τὴν ἀδυναμίαν του. Βεβαίως ἡ βελτίωσις του εἶναι πάντοτε ἐφικτὴ. Δὲν ἔχει φθάσει ὁμῶς στὸ σημεῖον ἐκεῖνο πού θὰ μᾶς ἐπετρέπετο νὰ ὀμιλοῦμεν περὶ βελτιώσεως μόνον.

Χρειάζεται ἐντονωτάτη, συντονισμένη καὶ προγραμματισμένη προσπάθεια διὰ νὰ φθάσῃ στὰ ἐπίπεδα τοῦ διεθνῶς ἀνεγνωρισμένου ἀναλόγου ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ τύπου. Εἶναι ἀπαραίτητο καὶ πρέπει τοῦτο νὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ ἐλαχίστου δυνατοῦ διαστήματος. Τὸ πῶς θὰ κατορθωθῆ δὲν εἶναι δυνατόν οὔτε εὐκολόν νὰ περιληφθῆ στὸ παρόν. Εἶναι θέμα πολλαπλοῦν καὶ χρειάζεται ἀνταλλαγὴ γνώμων διὰ τὴν τελικὴν διατύπωσιν τοῦ καταλληλοτέρου προγράμματος. Δὲν θὰ ἦτο δύσκολον ὁμῶς νὰ τοινοσθῆ ὅτι ἡ ἀνασυγκρότησις τοῦ περιοδικοῦ εἶναι συνάρτησις τριῶν βασικῶν παραγόντων. Τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν χημικῶν καὶ τῶν βιομηχανιῶν πρὸς αὐτό, τῆς καταλλήλου ὀργανωτικῆς διαρθρώσεως του καὶ τέλος τοῦ οικονομικοῦ περιεχομένου τοῦ ἐκπονηθησομένου προγράμματος.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον θέμα ἀρκούμεθα εἰς τὴν διαπίστωσιν ὅτι ποσοστὸν 30% τῶν συναδέλφων δὲν καταβάλλει ἀπὸ ἐτῶν τὴν συνδρομὴν του πρὸς αὐτό. Ἐν τούτοις εἶναι τακτικοὶ ἀποδέκται τούτου. Ἐὰν ἡ ὕλη ἢ ἡ ἐμφάνισις τοῦ περιοδικοῦ δὲν τοὺς ἱκανοποιεῖ, πρέπει ἐν μέρει νὰ ἀναζητήσουν τὴν αἰτίαν καὶ εἰς τὴν ἀπροθυμίαν των νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ὑποχρεώσεις των πρὸς αὐτό. Ἐὰν τὸ εὐρίσκουν ἀκριβὸν ἀπλῶς σημειώνομεν ὅτι στοιχίζει εἰς τοὺς ἀναγνώστας περὶ τὰς τρεῖς δραχμάς τὸ τεῦχος (τὸ 1/3 τῆς συνδρομῆς των προορίζεται διὰ τὸ περιοδικόν). Δὲν νομίζομεν ὅτι ὑπάρχει ἄλλο ἀνάλογον περιοδικὸν εὐθηνώτερον. Τὰ ξένα περιοδικὰ κοστίζουν κατὰ μέσον ὄρον ἰριάκοντα δραχμάς τὸ τεῦχος, δηλαδὴ τὸ δεκαπλάσιον.

Εἶναι περιττὸν βεβαίως νὰ τονισθῆ ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Χημικῶν δὲν πρέπει ἀπλῶς νὰ περιορίζεται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς συνδρομῆς των μόνον.

Τὸ δεύτερον θέμα βασίζεται ἐν πολλοῖς εἰς τὸ τρίτον καὶ προϋποθέτει τὴν οικονομικὴν ἐξυγίανσιν τοῦ περιοδικοῦ.

Τὸ περιοδικὸν ὀφείλει νὰ ἀποκτήσῃ σταθερὰ καὶ μόνιμα οικονομικὰ μέσα. Δύο, νομίζομεν, εἶναι τὰ σκέλη στηρίξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ του. Ἡ συν-

δρομή τῶν Χημικῶν καὶ ἡ συμβολὴ τῶν βιομηχανιῶν.

Ἡ συνδρομὴ τῶν Χημικῶν πρέπει νὰ ἀυξηθῆ, ἐὰν πιστεύωμεν ὅτι τὸ περιοδικὸν πρέπει νὰ ἀνέλθῃ καὶ ἐὰν θέλωμεν νὰ ἀξιολογήσωμεν τὴν ἤδη παρεχομένη συνδρομὴν μας. Μὲ τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς δυνατότητας, μόλις καὶ μετὰ βίας κατορθώνει νὰ συντηρηθῆ τὸ περιοδικόν. Τὴν μεγαλύτεραν προσπάθειαν τῶν ἐκάστοτε ὑπευθύνων διὰ τὴν ἔκδοσίν του ἀπορροφᾷ τὸ οἰκονομικὸν θέμα. Εἶναι φανερόν ὅτι τοῦτο εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ ἀνασταλτικὸν κάθε σοβαρωτέρας προσπάθειας βελτιώσεως τοῦ περιοδικοῦ.

Ἄλλὰ τὸ περιοδικὸν δὲν ἀποτελεῖ πνευματικὴν μόνον τροφήν ἢ ἐγκυκλοπαιδικὴν ἐνημέρωσιν τῶν ἀναγνωστῶν του. Ἔχει καὶ δύναται νὰ ἔχῃ περισσότερα, ἄμεσα πρακτικὰ ὄφελῃ, ὅχι τόσο διὰ τοὺς Χημικοὺς, ἀλλὰ κυρίως διὰ τοὺς ἀπασχολοῦντας Χημικόν. Ἀποδέκται τῶν πρακτικῶν καὶ ἐπομένων οἰκονομικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ὑπάρξεως τοῦ περιοδικοῦ, εἶναι κατὰ πρῶτον λόγον, αἱ βιομηχανίαι.

Τοῦτο βέβαια ἔχει γίνῃ ἀντιληπτὸν ἤδη πρὸ πολλοῦ ἀλλαχοῦ. Ἀναφέρομεν ἀπλῶς χαρακτηριστικὴν περίπτωσιν ἐγκρίτου ξένου ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ, τοῦ ὁποῦ το ἔν τρίτον τοῦ ἀρκετὰ ὑψηλοῦ προϋπολογισμοῦ του, καλύπτεται ἀπὸ μόνιμους συνδρομὰς βιομηχανιῶν, μὲ ἐλάχιστον ἴσον περίπου πρὸς τὸ ἑπταπλάσιον τῶν συνδρομῶν τῶν τακτικῶν μελῶν του καὶ μὲ μέγιστον, εἰς τινὰς περιπτώσεις, ἴσον πρὸς τὸ ἑκατονταπλάσιον. Ἐπὶ πλέον αἱ βιομηχανίαι διὰ τῶν ἀθρόων διαφημίσεών των συμβάλλουν ἐξ ἴσου σημαντικῶς εἰς τὴν κάλυψιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ περιοδικοῦ τούτου.

Εἶναι νομίζομεν ἐπιτακτικώτερα δι' ἡμᾶς ἢ κατὰ παρόμοιον μόνιμον τρόπον ἐνίσχυσις ἐκ τῶν βιομηχανιῶν, δεδομένου τοῦ χαμηλοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀποδοχῶν τῶν μισθωτῶν Χημικῶν.

Αἱ βιομηχανίαι μας εἶναι ἀσφαλῶς εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσουν τὴν συμβολὴν τῶν Χημικῶν καὶ κατ' ἐπέκτασιν τοῦ περιοδικοῦ των, πρὸς αὐτάς. Εἶναι ἐπομένως καὶ λογικὸν καὶ δίκαιον νὰ δεχθοῦν νὰ ἀναλάβουν, κατὰ τρόπον μόνιμον, σημαντικὸν τμῆμα τῶν δαπανῶν ἐκδόσεως τούτου, χωρὶς φυσικά, νὰ διαταραχθῆ ἡ αὐτοτέλεια καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ περιοδικοῦ.

Ἐν ἄλλο θέμα, τὸ ὁποῖον ἀπλῶς θίγομεν, λόγῳ τῆς στενῆς του ἐξαρτήσεως πρὸς τὸ περιοδικὸν καὶ τοὺς σκοποὺς του, εἶναι τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἐνώσεως. Καὶ πρὸς ταύτην τὸ ἐνδιαφέρον τῶν χημικῶν πρέπει νὰ ἐκδηλωθῆ ἔντονον καὶ ἀποτελεσματικόν. Εἶναι θέμα κατεπεῖγον, διότι ὁ χρόνος τὸ καθιστᾷ ἔτι δυσεπίλυτον.

Ἡ ἔλλειψις πλήρους καὶ συστηματικῆς χημικῆς βιβλιοθήκης ἀποτελεῖ τεὸλάχιστον ἀκατανόητον ἀδιαφορίαν, δυναμένην νὰ μειώσῃ τὴν τεχνικὴν στάθμην μας ἔναντι τῶν τεχνικῶς ἀνεπτυγμένων κρατῶν. Μία πλήρης βιβλιοθήκη τῆς Ἐνώσεως Χημικῶν θὰ ἀπετέλῃ βασικὸν βοήθημα διὰ τὸν Χημικὸν καὶ τὰς βιομηχανίας, ἰδιαίτερος τὰς μικροτέρας ἐξ αὐτῶν, διὰ τὰς ὁποίας μεμονωμένη ἀντιμετώπισις τοῦ βιβλιογραφικοῦ προβλήματος εἶναι ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ἀκατόρθωτος. Καὶ εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον αἱ βιομηχανίαι πρέπει νὰ συνεργασθοῦν μὲ τοὺς Χημικοὺς.

Ἡ εἴσοδος μας εἰς τὸ 1957 δὲν συνοδεύεται ἀσφαλῶς μὲ πλήρη αἰσιοδοξίαν ὡς πρὸς τὸ μέλλον τοῦ περιοδικοῦ μας. Ἐν τούτοις αἱ προβλέψεις δὲν εἶναι τελείως ἀποθαρρυντικαί. Ἀντιθέτως εἶναι δυνατὸν τὸ ἐρχόμενον ἔτος νὰ ἀποτελέσῃ σταθμὸν διὰ τὰ «Χημικά Χρονικά», ἀρκεῖ νὰ ὑπάρξῃ κατανόησις ἀπὸ ἀμφοτέρων τὰς πλευρᾶς, τοὺς Χημικοὺς καὶ τὰς βιομηχανίας, καὶ νὰ συντονισθοῦν αἱ προσπάθειαι των. Αἰσιοδοξοῦντες ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ὑπάρξῃ.

Θ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ ἔδαφολογικὰ ἐργαστήρια

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 25/26 (Αὐγούστου—Σεπτεμβρίου 1956) Τεύχος τῶν «ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ» (ὄργανον τοῦ Γεωπονικοῦ Συλλόγου Μακεδονίας—Θράκης), ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τὸν τίτλον «ΑΠΟΨΕΙΣ ΜΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ» τὸ ἀκόλουθον σχόλιον, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ συνελθόντος ἐν Θεσσαλονίκῃ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου:

«Μετὰ συμπαιθείας καὶ ἐνδιαφέροντος παρηκολουθήσαμεν τὸ Συνέδριον τῶν Χημικῶν, καὶ τοῦτο διὰ δύο κυρίως λόγους: πρῶτον, λόγω τῆς φύσεως τῶν γενικῶν ζητημάτων, ἅτινα ἔχουν ἀμεσον σχέσιν μετὰ τὴν ἐπαύξεισιν καὶ τῶν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν δυνατοτήτων τῆς Χώρας καὶ δεύτερον, τῶν ἐπαγγελματικῶν καθ' ὅσον εὐρίσκονται εἰς δεινὴν θέσιν ἐκ τῆς μεγάλης ἀνεργίας ποῦ μαστίζει τὸν κλάδον τῶν—μετὰ φυσικὰ τὸν Γεωπονικόν, ὁ ὁποῖος κατέχει τὰ σκήπτρα τῶν ὑποαπασχολουμένων καὶ ἀνέργων ἐπιστημόνων.

Λόγω, ἐπομένως, τῆς συμπτώσεως κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν αὐτῶν μετὰ τοὺς ἰδιαιτέρους τοῦ Γεωπονικοῦ Κόσμου, μετὰ χάραξ καὶ ἱκανοποιήσεως παρηκολουθήσαμεν τὰς προόδους τοῦ Συνεδρίου καὶ τὰς ἐξ αὐτοῦ προελθούσας ὠφελείας, εὐχόμενοι ὅπως καὶ ὁ Γεωπονικὸς Κόσμος ταχέως εὐρεθῆ εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν τῆς παρακολούθησεως καὶ ἰδικοῦ τοῦ Συνεδρίου.

Ἐπὶ ἐνὸς ὅμως σημείου ἔχομεν ἐντόνους ἐπιφυλάξεις, ὡς πρὸς τὴν ἀποψιν ὀρισμένων ἐκ τῶν Χημικῶν, οἱ ὅποιοι προσπαθοῦν νὰ ἐπιτύχουν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν μονοπόλησιν τῶν ἔδαφολογικῶν ἐργαστηρίων, εἰς βάρος τῶν εἰς αὐτὰ ἐργαζομένων Γεωπόνων. Ἐὰν οἱ ἀνωτέρω Χημικοὶ ἐπιδιώκουν τὴν διεύρυνσιν τῶν δυνατοτήτων ἀπασχολήσεως τῶν συναδέλφων τῶν, εἰς ἄλλα σημεία δέον νὰ στρέψουν τὴν προσοχὴν τῶν, εἰς ἐκεῖνα ἅτινα κρατοῦν τὴν Χώραν ὑποανάπτικτον καὶ μὲ μικρὰν ἀξιοποίησιν τῶν καθόλου δυνατοτήτων τῆς. Μόνον διὰ τῆς ἐπιλύσεως αὐτοῦ τοῦ προβλήματος θὰ ἀπασχοληθοῦν ὄχι μόνον οἱ ἤδη ὑπάρχοντες ἀνεργοὶ συναδέλφοί τῶν, ἀλλὰ ἀσφαλῶς θὰ ἐπέλθῃ καὶ ἔλλειψις τῶν ἐπιστημόνων αὐτῶν.

Ἀπαντῶντες ὅμως, ἐπὶ τῆς συγκεκριμένης κατὰ τῶν γεωπόνων ἐκστρατείας τῶν, ἐκθέτομεν τὴν ἀκόλουθον ὀψοψίν μας:

Δέον νὰ ὑπηρετοῦν εἰς τὰ ἔδαφολογικὰ ἐργαστήρια οἱ κατέχοντες τὴν εἰδικότητα τοῦ ἔδαφολόγου, ἀνεξαρτήτως ἐὰν τυγχάνουν Χημικοὶ ἢ Γεωπόνοι, τονίζομεν ὅμως ἐπίσης, ὅτι, μετὰ μὴ εἰδικευμένων Ἐπιστημόνων τῶν δύο αὐτῶν κλάδων, οἱ εἰδικώτεροι εἶναι οἱ Γεωπόνοι, διότι μόνον αὐτοὶ διδάσκονται τὸ μάθημα τῆς ἔδαφολογίας.* Ἄς μὴ λησμονώμεν δέ, ὅτι, τὰ ἐργαστηριακὰ ἀποτελέσματα μόνον ἐνδεικτικὴν ἰσχὺν ἔχουν καὶ ἡ περαιτέρω ἔρευνα ἐκφεύγει τοῦ κύκλου δράσεως τῶν Χημικῶν».

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὡς ἄνω σχολίου, ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου ἀπέστειλε πρὸς τὸ περιοδικὸν «ΓΕΩΠΟΝΙΚΑ» τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον:

Μᾶς συνεκίνησεν εἰλικρινῶς τὸ πνεῦμα συμπαιθείας πρὸς τὸν κλάδον μας, τὸ ὁποῖον διέπει σχόλιον δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 25/26 (Αὐγούστου—Σεπτεμβρίου 56) τῶν «Γεωπονικῶν», ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ συνελθόντος ἐν Θεσσαλονίκῃ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου.

Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα καὶ εὐχόμεθα ὅπως συντόμως δοθῆ καὶ εἰς ἡμᾶς ἡ εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσωμεν παρόμοιον Συνέδριον τοῦ Γεωπονικοῦ Κόσμου τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς πλευρᾶς του καὶ λόγω τῆς μορφῆς τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας, προώριστα νὰ συμβάλλῃ σημαντικῶς εἰς τὴν ἀνοδὸν τῶν παραγωγικῶν δυνατοτήτων τῆς Χώρας μας.

Θὰ μᾶς ἐπιτραπῆ ὅμως, χάριν τῆς ἐπιβαλλομένης

εἰς τὰς μεταξὺ ἐπιστημόνων συζητήσεις, ἀντικειμενικότητος, νὰ μὴ συμφωνήσωμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τὴν σειρὰν μας μετὰ τὸ μέρος τοῦ σχολίου τὸ ὁποῖον διατυπώνει ἐπιφυλάξεις ἐπὶ τῆς δῆθεν ἐκδηλωθείσης εἰς τὸ Συνέδριον προσπαθείας μονοπωλήσεως τῶν Ἐδαφολογικῶν Ἐργαστηρίων ὑπὲρ τῶν Χημικῶν καὶ «εἰς βάρος τῶν ἐν αὐτοῖς ἐργαζομένων Γεωπόνων». Διότι εἰς τὰς σχετικὰς ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου συζητήσεις οὐδὲν ἐζητήθη ὁ ἐξοβελισμὸς τοῦ Γεωπόνου ἀπὸ τῆν Ἐδαφολογικὴν ὑπηρεσίαν. Ἀντιθέτως ὑπεστηρίχθη ὅτι ἢ μὴ ὑπαρξῆς παρ' ἡμῖν δυνατότητος καταρτισμοῦ εἰδικῶν ἔδαφολόγων καθιστᾷ ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἀρτίαν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἀσχολουμένης μετὰ τὴν ἔρευναν τοῦ ἔδαφους τῆν συνεργασίαν τῶν δύο Ἐπιστημονικῶν κλάδων τῶν Χημικῶν καὶ τῶν Γεωπόνων. Καὶ τοῦτο εἰς ἀντιμετώπισιν μιᾶς διαφανομένης τάσεως, ὅπως παραδοθῶν ἐξ ὀλοκλήρου τὰ Ἐδαφολογικὰ Ἐργαστήρια εἰς τοὺς Γεωπόνους, τάσεως ἢ ὅποια, τυχὸν πραγματοποιουμένη, θὰ ἀφήρῃ ἀπὸ τὰ ἀνώτερα Ἰδρύματα τὴν δυνατότητα νὰ συνεχίσουν κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικὸν τὴν πορείαν τῶν ἢ ὅποια τὸσας μέχρι τοῦδε παρέσχε, κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν, ἐξυπηρετήσεις καὶ εἰς τὴν καθαρῶς γεωπονικὴν προσπάθειαν. Διότι αἱ ἀπασχολήσεις ἐνὸς ἰδρύματος τῆς μορφῆς καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῶν Ἐδαφολογικῶν Ἐργαστηρίων εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς προηγουμένας ἡμῶν εἰς τὸν ἐρευνητικὸν αὐτὸν τομέα χώρας, διαχωρίζονται εἰς δύο στάδια:

Τὴν ἐργασίαν ἐν ὑπαίθρῳ καὶ τὰς ἐργαστηριακὰς ἀναζητήσεις. Εἰς τὸν Γεωπόνον ἀνήκει δικαιοματικῶς λόγω εἰδικοῦ καταρτισμοῦ τὸ ἔργον τῆς ἐξετάσεως τῆς μορφολογίας τοῦ ἔδαφους, τῶν συνθηκῶν βλαστήσεως, καὶ τῆς διεξαγωγῆς τοῦ πειραματισμοῦ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν λιπαντικῶν ἢ μεταπλαστικῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ, ὡς καὶ τῆς χαρτογραφίας.

Εἰς τὸν Χημικὸν ἀπομένει ἡ ἐργαστηριακὴ ἐπεξεργασία τῶν δειγμάτων τῶν ἔδαφῶν διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν φυσικῶν, χημικῶν καὶ φυσικοχημικῶν ἰδιοτήτων τῶν τόπων το.ς ὁποῖους ἀντιπροσωπεύουν τὰ ἐν λόγω δείγματα.

Τὸ δεύτερον τοῦτο σκέλος τῆς Ἐδαφολογίας, τὸ ἐργαστηριακόν, ὄχι μόνον δὲν ὑπολείπεται, ὡς φαίνεται νὰ φρονοῦν τὰ «Γεωπονικά», εἰς σημασίαν τοῦ πρώτου, ἀλλὰ ἐὰν δὲν προηγεῖται, τοῦλάχιστον πρέπει νὰ τεθῆ εἰς ἴσην μοῖραν μετὰ αὐτό.

Διότι ἐντελῶς περιορισμένη θὰ ἀπέβαινεν ἡ ὠφέλεια τῆς ἐρευνητικῆς ἐν τῷ ἀγρῷ προσπαθείας, ἐὰν δὲν συνεπληροῦτο μετὰ τὴν πλήρη γνώσιν τῶν φυσικῶν καὶ χημικῶν καὶ φυσικοχημικῶν ἰδιοτήτων τοῦ ἔδαφους. Οὕτω καθίσταται δυνατόν νὰ ἐξηγηθοῦν τὰ ἐξ αὐτῆς συμπεράσματα, καὶ νὰ ἐπεκταθοῦν ταῦτα ὅπου ἡ ἐργαστηριακὴ ἔρευνα, συμπληρουμένη μετὰ τὴν γνώσιν τῶν κλιματικῶν συνθηκῶν θὰ ἐσημαίνεν ὁμοίως συνθήκας μετὰ ἐκεῖνας αἰτίνας κρατοῦν εἰς τοὺς τόπους τοῦ κατ' ἀνάγκην περιορισμένου πειραματισμοῦ.

Βάσει τῶν ἀνωτέρω ἀπόψεων ὑπεστηρίχθη λοιπὸν, ἡ ἀνάγκη τῆς παρὰ τοῖς Ἐδαφολογικοῖς Ἐργαστηρίοις, συνυπηρετήσεως Χημικῶν καὶ Γεωπόνων, ἐφ' ὅσον βεβαίως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ δεχθῶμεν τὴν ἀποψιν ἣτις καὶ εἰς τὸ σχόλιον τῶν «Γεωπονικῶν» διαφαίνεται ὅτι, δεδομένης τῆς μὴ παρ' ἡμῖν ὑπόρξεως εἰδικοῦ κλάδου Ἐδαφολόγων, θὰ ἔπρεπε ἢ Ἐδαφολογία νὰ παραδοθῆ ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τοὺς Γεωπόνους. Διότι θὰ ὁμολογηθῆ πιστεύομεν, καλοπίστως, ὅτι αἱ περιορισμένα γνώσεις Χημείας μετὰ τὰς ὁποίας ἐφοδιάζονται οἱ Γεωπόνοι κατὰ τὰς Ἀκαδημαϊκὰς αὐτῶν σπουδὰς, πολὺ ἀπέχουν ἀπὸ τοῦ νὰ τοὺς ἐξασφαλίσουν τὴν δυνατότητα τῆς ἐκτελέσεως τῶν πολυπλόκων καὶ λεπτῶν προσδιορισμῶν

καί αναλύσεων αΐτινες συνιστοῦν μίαν πλήρη ἐξέταση ἐδάφους.

Πέραν ἐνὸς προσδιορισμοῦ CaCO_3 καί μιᾶς μηχανικῆς ἀναλύσεως, αΐτινα βεβαίως ἐκτελοῦνται καί ὑπὸ τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὸ ἔδαφος Γεωπόνων, ἀπομένουν πλείστοι φυσικοί, χημικοί καί φυσικοχημικοί προσδιορισμοὶ ἀπαιτοῦντες πείραν καί ἰκανότητάς τόσον εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν παλαιῶν κλασσικῶν μεθόδων ἀναλύσεως, ὅσον καί εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν νεωτέρων ὀργάνων τὰ ὁποῖα ἡ τεχνικὴ πρόοδος ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς διαγραφείσης ἀνωτέρω ἐργαστηριακῆς ἐιδικεύσεως, ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς σημασίας τῶν ἀναλυτικῶν δεδομένων τυγχάνει καί ἡ βαθεῖα κατοχὴ τῶν γνώσεων ἐκείνων, αΐτι-

νες συνιστοῦν τὴν Ἐπιστήμην τῆς Χημείας καί αΐτινες βεβαίως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διατίθενται ἀπὸ μὴ Χημικούς, διότι ἄλλως θὰ ἐφθάνομεν εἰς τὸν ἀπαράδεκτον ὅρον τοῦ «Πανεπιστήμιονος» εἰς ἐποχὴν ὅπου αἱ ἐπιστῆμαι ἄγονται εἰς τὸν περαιτέρω καταμερισμὸν των εἰς πλέον ἐξειδικευμένους κλάδους.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω, θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι, κατεστήσαμεν σαφῆ τὴν ἀποψιν ἣτις ὑπεστηρίχθη ἐν τῷ Συνεδρίῳ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναγκαίαν σύνθεσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἐδαφολογικῶν Ἐργαστηρίων καί ἣτις ἐν προκειμένῳ ἀκολουθεῖ τὴν γενικωτέραν γραμμὴν τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.

Ε.Ε. τοῦ Β' Π.Χ.Σ.

Ἀνακοίνωσις τῆς Ε.Ε. τοῦ Β' Π.Χ.Σ.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Β' Π.Χ.Σ. ἐπισκεφθεῖσα τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Λεβαντῆν τῷ ἐπέδωσε τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον ὑπόμνημα περιλαμβάνον τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Ἡ συζήτησις μὲ τὸν κ. Ὑπουργὸν περιορίσθη εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν θεμάτων αὐτῶν.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς παρεκάλεσε τὴν Ε.Ε. νὰ τὸν ἐπισκεφθῆ ἕκ νέου, διὰ νὰ δώσῃ τὰς ἀπαντήσεις του ἐπὶ τοῦ ὑπομνήματος, ἀφοῦ θὰ ἔχη μελετήσῃ τοῦτο. Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς προσλήψεως χημικῶν καί εἰς Ἰδιωτικὰ Ἐκπαιδευτήρια διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Χημείας, ἐδήλωσεν ὅτι ἔχει δώσει ἤδη ἐντολὴν νὰ ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις αὕτη, δεδομένου ὅτι καί ἐξυπηρετικὸν τῆς Παιδείας εἶναι καί διὰ νόμου θὰ τὸ τακτοποιήσῃ.

Ὁ κ. Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἀπέστειλε πρὸς τὴν Ε.Ε. τὸ κάτωθι δημοσιευόμενον ἔγγραφόν του πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἀρμοδιότητος τούτου, τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸ πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὑπόμνημα τῆς Ε.Ε. τοῦ Β' Π.Χ.Σ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ἀριθ. Πρωτ. 142455/13/11/56

Πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν προσηρημένως τὸ ἀπὸ 27-10-56 αἴτημα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ 2ου Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου, δι' οὗ αἰτεῖται 1) τὴν ἀναγνώρισιν ὄλων τῶν Χημικῶν ἀνεξαρτήτως ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως, ὡς τεχνικῶν, 2) τὴν ἐπ' ἀνδρῶσιν τῶν Χημικῶν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν καί Ὁργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου, 3) τὴν μονιμοποίησιν τῶν εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἡμερομισθίων Χημικῶν κ.λ.π. καί νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως ἐξετάσῃτε τὰ διατυπούμενα αἰτήματα καί ἐνεργήσῃτε, ὅτι ἐνδείκνυται, γνωρίζοντες ὑμετέρας ἀπόψεις τῇ εἰρημένῃ Ἐκτελεστικῇ Ἐπιτροπῇ.

Ὁ Γ. Διευθυντὴς
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Χ. Θηβαῖος ἐκοινοποίησεν πρὸς τὴν Ε.Ε. τοῦ Β' Π.Χ.Σ. τὴν ὑπ' ἀριθ. 303093 πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν Ἐντελλ. Ἐξόδων Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἔγκρισίν του διὰ τὴν ἀναγραφὴν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1957 τῶν δαπανῶν διὰ τὸν διορισμὸν 24 δοκίμων Χημικῶν ἐπὶ βαθ-

μῶ 7ου παρὰ τῷ Γενικῷ Χημειῶ τοῦ Κράτους πρὸς πλήρωσιν ἰσαριθμῶν κενῶν ὀργανικῶν θέσεων.

Αἱ διευθύνσεις Χημικῶν Ἐρευνῶν καί Τεχνικοῦ Ἐλέγχου τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου ἀπήντησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ διὰ τῶν κατωτέρω δημοσιευόμενων ἐγγράφων, ἐπὶ τοῦ τεθέντος πρὸς αὐτὰς ἐρωτήματος περὶ τῶν ἀναγκῶν των εἰς Χημικούς.

ΤΜΗΜΑ ΧΗΜ. ΕΡΕΥΝΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Δεκεμβρίου 1956

Ἀριθ. πρωτ. 264477/21495

Θέμα: Σχ. μὲ ἀναγκαιοῦν τεχνικὸν προσωπικόν.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 260072/10949/3-12-56 ὑμετέρου ἐγγράφου δι' οὗ κοινοποιεῖται ἡμῖν τὸ ὑπ' ἀριθ. 301528/24-11-56 ἔγγραφον τῆς Γ.Δ.Δ.Λ., σχετικῶς μὲ τὸ ἀναγκαιοῦν τεχνικὸν προσωπικὸν διὰ τὴν κάλυψιν τῶν Ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν τοῦ Ὑπουργείου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι: Ὡς τυγχάνει ὑμῖν γνωστὸν σήμερον ὑπηρετοῦσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον συνολικῶς 44 χημικοί, ἐξ ὧν 33 μόνιμοι ὑπάλληλοι καί 11 ἐπὶ συμβάσει εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν καί 18 μόνιμοι ὑπάλληλοι εἰς τὰς Περιφερειακὰς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου.

Διὰ τὴν εὐρύθμωσιν καί ὁμαλὴν λειτουργίαν τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου φρονούμεν ὅτι δέον νὰ ἀυξηθῶσιν αἱ θέσεις τῶν χημικῶν ὡς κατωτέρω:

Α' Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν

Αἱ Τεχνικαὶ Δόσεις Χημικῶν Ἐρευνῶν, Τεχνικοῦ Ἐλέγχου καί Καυσίμων δέον νὰ πλασιοθῶσιν δι' εἴκοσι ἐνὸς (21) εἰσέτι χημικῶν ἵνα δυνηθῶσιν νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν ἦτοι Ἀγορανομικὸν ἔλεγχον, δειγματοληψίαν εἰδῶν διατροφῆς καί πρώτης ἀνάγκης, ἔλεγχον βιομηχανιῶν, ποιοτικὸν ἔλεγχον τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων καυσίμων, ἔλεγχον λιγνιτορυχείων κ.λ.π. ὡς καί τὴν ἐν τῷ Εἰδ. Πειρ. Ἐργαστηρίῳ ἐπιτελουμένην ἐργασίαν.

Ἐκ τῶν οὕτω ἀυξανόμενων χημικῶν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας εἰς πενήντα πέντε (55) δέον ὅπως τοποθετηθῶσιν ἐξ (6) τοῦλάχιστον εἰς τὴν Δ(σιν) Ἐπιθεωρήσεως ὡς τεχνικοὶ Ἐπιθεωρηταί, καθ' ὅσον ἡ Ὑπηρεσία αὕτη ἀσχολεῖται καί μὲ τεχνικὰ θέματα καί καθοδηγεῖ καί ἐλέγχει τὰς Περιφερειακὰς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου σχετικῶς μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐντολῶν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας ἐπὶ θεμάτων τεχνικῆς φύσεως.

Παραλλήλως δὲ μὲ τὴν ὡς ἄνω αὐξήσιν τῶν θέσεων τῶν χημικῶν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας δέον

ήπως μονιμοποιηθώσι και οι ήδη υπηρετούντες 11 επί συμβάσει χημικοί.

Β' Περιφερειακά 'Υπηρεσία

Εις την Πρωτεύουσα έκαστου Νομού δέον όπως αποθετηθῆ ἀνά εἰς (1) χημικός διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν θεμάτων ἀρμοδιότητος τῶν Τεχνικῶν Διευθύνσεων Χημικῶν Ἐρευνῶν, Τεχνικοῦ Ἐλέγχου καὶ Κρασίμων, ἤτοι ἔλεγχον βιομηχανικῶν, ἀγορανομικῶν ἔλεγχον καὶ κυρίως διὰ τὴν διενέργειαν δειγματοληψιῶν τῶν διατιθεμένων τροφίμων καὶ εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης δεδομένου ὅτι ἡ ἀντιπροσωπευτικότης καὶ ἐπιστημονικὴ ὀρθὴ δειγματοληψία ἀποτελεῖ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὸν κανονικὸν ἀγορανομικῶν ἔλεγχον καὶ διὰ τὴν ἰσχυροποίησιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀναλύσεως καὶ τῶν πορισμάτων τῆς γνωματεύσεως.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κρίνεται ἀπαραίτητος ἡ αὐξήσις τῶν θέσεων τῶν χημικῶν τῶν περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν κατὰ τεσσαράκοντα (40).

Ἦτοι δέον καθ' ἡμᾶς ὅπως οἱ χημικοὶ τοῦ Ὑπουργείου αὐξηθῶσιν ἀπὸ 44 εἰς 109 ἤτοι κατὰ 65 (ἑξήκοντα πέντε).

Ὁ Διευθυντὴς
Π. ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ

Διοίς Τεχν. Ἐλέγχου

«Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 260072/10949/3-12-56 ὑμετέρου ἐγγράφου, δι' οὗ ἐκοινοποιήσατε ὑμῖν τὸ ὑπ' ἀριθ. 301528/24-11-56 ἔγγραφο τῆς Γ.Δ.Δ.Λ. σχετικῶς μετὰ τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τεχνικῶν πρὸς κάλυψιν τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν τοῦ Ὑπουργείου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι:

Ὡς γνωστὸν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου στερεῖται Χημικῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ σοβαρὸν ἔργον τοῦ ἀγορανομικοῦ ἐλέγχου, δειγματοληψιῶν εἰδῶν διατροφῆς καὶ πρώτης ἀνάγκης, ἐλέγχου τῶν βιομηχανικῶν κλπ. ἔχει ἀνατεθῆ νῦν εἰς διοικητικοὺς ὑπαλλήλους οἵτινες οἰανδήποτε πείραν καὶ ἐὰν ἔχωσι δὲν δύναται νὰ ἐπιτελέσωσι τὸ ἀνατεθὲν αὐτοῖς ἔργον κατὰ τὸν τρόπον ἐπιστημονικῶς ἀδιάβλητον οὗτω δὲ δημιουργοῦνται εἰς πλείστας περιπτώσεις ἐπιφυλάξεις ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Δικαστηρίων αἰτινες ἀποβαίνουν εἰς ὄφελος τῶν νοθευτῶν καὶ παραβατῶν τῶν κειμένων διατάξεων. Θεωροῦμεν ὅθεν σκόπιμον ὅπως πρὸς ἐξουδετέρωσιν τοῦ ὡς ἄνω ἀτόπου τοποθετηθῶσιν εἰς ἐκάστην Ὑπηρεσίαν Ἐμπορίου ἀνά δύο Χημικοὶ εἰς ἐκάστην δὲ Ἐποπτεῖαν Ἐμπορίου ἀνά εἰς Χημικός.

Κατὰ συνέπειαν λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὑφίστανται 4 Ὑπηρεσίαι καὶ 47 Ἐποπτεῖαι Ἐμπορίου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τούτων ἀπαιτοῦνται 55 Χημικοὶ ἔναντι τῶν 10 υπηρετούντων σήμερον.

Ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐλεγχόμενων σήμερον εἰδῶν διατροφῆς καὶ πρώτης ἀνάγκης αἵτινα σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἐπαυξηθῶσιν ἔτι περαιτέρω καὶ τῆς συγκεντρώσεως ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας τοῦ μεγίστου μέρους τῆς Βιομηχανίας καὶ τῆς Βιοτεχνίας ὡς καὶ τῆς διεξαγωγῆς ἐν αὐτῇ σοβαροῦ ποσοστοῦ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἔμπορίου, δέον ὅπως ὁ ἀγορανομικὸς ἔλεγχος, αἱ δειγματοληψίαι εἰδῶν διατροφῆς καὶ πρώτης ἀνάγκης, ὁ ἔλεγχος τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν, ἡ διεξαγωγή εἰδικῶν μελετῶν ἐν τῷ Εἰδικῷ Πειραματικῷ Ἐργαστηρίῳ τοῦ Ὑπουργείου λάβωσι ρυθμὸν ἐντατικώτερον καὶ συστηματικώτερον. Ἐπὶ πλέον χάριν τῆς καλύτερας παρακολουθήσεως τῶν περιφερειακῶν τεχνικῶν τοῦ Ὑπουργείου καὶ τοῦ ἀνατεθέντος αὐτοῖς ἔργου δέον ὅπως ἡ Ἐπιθεώρησις τοῦ

Ὑπουργείου πλαισιωθῆ καὶ ὑπὸ τεχνικῶν ἐπιθεωρητῶν τοῦλάχιστον πέντε χημικῶν.

Καθίσταται ὅμως προφανές, ὅτι τὸ ὡς ἄνω ἔργον δὲν δύναται νὰ ἀχθῆ εἰς πέρας μόνον ὑπὸ τῶν υπηρετούντων σήμερον ἐν τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ Χημικῶν ἤτοι 23 μονίμων καὶ 11 ἐπὶ συμβάσει.

Θεωροῦμεν ὅθεν σκόπιμον ὅπως ὁ ὡς ἄνω ἀριθμὸς χημικῶν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας αὐξηθῆ κατὰ 20 τοῦλάχιστον. Ἦτοι ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας δέον ὅπως ἀνέλθῃ εἰς 54 μονίμους χημικοὺς καταργουμένου συνάμα τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐπὶ συμβάσει χημικῶν τῶν ἤδη υπηρετούντων τοιοῦτων μονιμοποιηθησομένων.

Ἀνακεφαλαιοῦντες φρονοῦμεν ὅτι χάριν τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου αὐξηθῶσιν αἱ θέσεις τῶν χημικῶν εἰς 109 ἔναντι τῶν ἤδη ὑφισταμένων 33 μονίμων καὶ 11 ἐπὶ συμβάσει.

Ὁ Διευθυντὴς
Χ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας κ. Ἀθανάσιος Μαντέλλος ἐκοινοποίησεν πρὸς τὴν Ε.Ε. τοῦ Β' Π.Χ.Σ. τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον καὶ πρὸς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ ἀποσταλὲν ἔγγραφο, περιλαμβάνον τὰς γνώμας του ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου, τῶν ἀφορῶσάν τὸ Ὑπουργεῖον Κοιν. Προνοίας. Ἡ Ε.Ε. θὰ ἐπανελέθῃ διὰ νεωτέρου ὑπομνήματός της πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας, ἐπεξηγοῦσα ἐκ νέου λεπτομερέστατα τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Ἀθῆναι 10 12-1956

Ἀριθ. Πρωτ. Γ. Γ. 720

Πρὸς

Τὸ Γραφεῖον κ. Ὑφυπουργοῦ

Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1764Γ/29-11-56 Ὑπ. Σημειώματος καὶ τοῦ ἐπισυννημένου Ὑπομνήματος τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι τινὰ τῶν ἐν τῷ Ὑπομνήματι ἀναπτυσσομένων αἰτημάτων, οἷον τὸ αἴτημα τῆς συστάσεως αὐτοτελῶν Βιοχημικῶν Ἐργαστηρίων εἰς τὰ μεγαλύτερα τοῦλάχιστον Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα καὶ δίκαια εἶναι καὶ συζητήσιμα. Ἀλλὰ ὅμως, ἐκ τῶν αἰτημάτων, οἷον λ.χ. τὸ αἴτημα ἰδρύσεως ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ὑπηρεσίας Ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐλέγχου τῶν Βιοχημικῶν Ἐργαστηρίων καὶ Διαγνωστικῶν Κέντρων Ἀσφαλιστικῶν Ὄργανισμῶν, εἶναι ἐκ πρώτης ὄψεως ἀπραγματοποίητα ἢ τοῦλάχιστον ἀνεπίκαιρα. Εἰδικώτερον, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀναπροσαρμογῆς τοῦ Προγράμματος τῆς Ὑγείων. Σχολῆς Ἀθηνῶν πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅπως τοῦτο διασφαλίζῃ τὴν ἐν αὐτῇ ἐκπαίδευσιν Χημικῶν Ὑγιεινολόγων. θὰ ἔδει νὰ σημειωθῆ ὅτι, τοῦτο θὰ ἐπεβάλλετο μόνον, καθ' ὃν λόγον εἶναι δυνατὴ καὶ σκόπιμος ἡ πρόσληψις Χημικῶν Ὑγιεινολόγων εἰς τὰς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου.

Ἐν συμπεράσματι τὰ αἰτήματα τοῦ Συνεδρίου εἶναι δίκαιον νὰ ἐξετασθοῦν καὶ νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν ἐν' ᾧ μέτρῳ ταῦτα συμβαδίζουν πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς Δημοσίας Ὑγείας καὶ τὰς ἀρμοδιότητος καὶ δυνατότητας τοῦ Ὑπουργείου.

Ὁ
Γενικὸς Γραμματεὺς
ΑΘ. ΜΑΝΤΕΛΛΟΣ

*Αριθ. Πρωτ. 13.

Πρός τόν

Έξοχότατον Υπουργόν τής Παιδείας

Κύριε Υπουργέ,

Η Έκτελεστική Έπιτροπή του πρό όλίγου ουνελθόντος έν Θεσσαλονίκη Β. Πανελληνίου Χημικού Συνεδρίου, λαμβάνει τήν τιμήν νά υποβάλλη Έμίν εϋσεβάστως τά συμπεράσματα εις τά όποία κάτεληξε τό Συνέδριον επί θεμάτων άναφερομένων εις τούς Έκπαιδευτικούς—Χημικούς και γενικώς επί θεμάτων ύπαγομένων εις τήν άρμοδιότητα του Έμειέρου Υπουργείου.

1) Διά του Νόμου 3272/15-6-55 έθεσπίσθη, τό πρώτον, ό διορισμός Χημικών—Καθηγητών και εις τήν Γυμνασιακήν Μέσην Έκπαίδευσιν, άσφαλώς δε τό μέτρον τούτο θά συμβάλλη εις τόν συγχρονισμόν και τήν άρτίωσιν των έγκυκλίων σπουδών και έν Έλλάδι. Δυστυχώς όμως εις τόν Νόμον αυτόν παρεσιέφρυσαν διατάξεις, αντίθετοι πρός τό πνεύμα του Νόμου, φέρουσαι τούς Έκπαιδευτικούς—Χημικούς εις μειονεκτικήν θέσιν έναντι των λοιπών συναδέλφων των.

Αναφέρομεν τήν κατά τήν κατάθεσιν του Νόμου εις τήν Βουλήν προστεθείσαν Διάταξιν τής παραγρ. 6 του άρθρ. 1, καθ' ήν διά τούς Χημικούς ό Νόμος ούτος έχει έφαρμογήν επί μίαν τριετίαν και ισχύει μόνον διά τά Δημόσια Σχολεία, άποκλειομένων ούτων των Χημικών από τήν Ίδιωτικήν Μέσην Έκπαίδευσιν, ένώ τό δικαίωμα τούτο έχει χορηγηθή εις όλους τούς λοιπούς Έκπαιδευτικούς.

Έν πρώτοις, είναι άνεδαφικός ό έπιχειρούμενος περιορισμός τής εις τήν Μέσην Γυμνασιακήν Έκπαίδευσιν εισόδου των Χημικών εις μίαν τριετίαν μόνον, δεδομένου ότι, άκαταμάχητος είναι ή εισβολή τής Χημείας εις τήν ζωήν και εις τήν Παιδείαν όλων των Χωρών.

Διά του άποκλεισμού έξ άλλου, μόνον των Χημικών από τήν Ίδιωτικήν Μέσην Έκπαίδευσιν, παραβιάζεται ή διά του Νόμου 2545 τεθείσα θεμελιώδης άρχή, ή προβλέπουσα περί των ίσων προσόντων του διδάσκοντος εις τε τάς Δημόσιās και τάς Ίδιωτικάς Σχολάς προσωπικού. Έπί πλέον στερείται σημαντικός άριθμός Έλληνοπαίδων, ίδίως με τήν σημερινήν πληθωρικήν άνθησιν τής Ίδιωτικής Έκπαιδύσεως, τής δυνατότητος παρακολουθήσεως του μαθήματος τής Χημείας, διδασκόμενου από ειδικευμένον πρός τούτο Έπιστήμονα, παρ' όλον ότι, ή εισηγητική του Νόμου τούτου έκθεσις άναγνωρίζει τό έπιτακτικόν τής ανάγκης αύτής. Τό περιοριστικόν τούτο μέτρον θά έχη συνεπείας επί τής φοιτώσης εις τά Ίδιωτικά Σχολεία νεότητος, από τής άπόψεως των προσόντων της και συνεπώς από τής άπόψεως τής σπουδαστικής και άλλης σταδιοδρομίας της.

Επίσης διά του άρθρου 5 του αυτού Νόμου, άποκλείεται ή προαγωγή των Έκπαιδευτικών—Χημικών εις Γυμνασιάρχας ή Διευθυντάς Λυκείων ένώ εις τούς Έκπαιδευτικούς άποφοίτους των άλλων τμημάτων τής Φυσικομαθηματικής Σχολής, οι βαθμοί ούτοι παρέχονται έν ίσοτιμία πρός τούς Καθηγητάς των θεωρητικών μαθημάτων.

Η παράδοξος αύτη διαφοροποίηση των Έκπαιδευτικών, ή καταδικάζουσα τούς Χημικούς εις στασιμότητα και διασύρουσα αυτούς ως άνικάνους νά καταλάβουν τάς άνωτέρας βαθμίδας τής εκπαιδευτικής ιεραρχίας, δύναται νά άμβλύνη τήν έφεσιν των Χημικών διά τήν δημοιουργικήν δράσιν έν τή Παιδεία και νά μειώση έντός αυτών τήν ψυχικήν εύφορίαν, τήν άπαραίτητον διά τήν έξάσκησιν του ίεροϋ λειτουργήματος του Έκπαιδευτικού.

Ανεξαρτήτως, όμως, όλων αυτών οι από τής δημοσιεύσεως του προμνησθέντος Νόμου και έντεϋθεν διορισθέντες εις τήν Μέσην Έκπαίδευσιν Χημικοί, ύπήρξαν έλάχιστοι. Οι περισσότεροι έξ αυτών

έτοποθετήθησαν εις Μέσας Έμπορικές Σχολάς όπου, άλλως τε, κατά παλαιά παγίαν Νομοθεσίαν, άπαραίτητως ό εις των Καθηγητών των Φυσικών Μαθημάτων δέον νά είναι Χημικός, εις έλάχιστα δε Γυμνάσια έχουν τοποθετηθή Χημικοί.

Διά ταύτα παρακαλοϋμεν Έμίν, όπως, χάριν τής άρτιωτέρας συγκροτήσεως και λειτουργίας τής Παιδείας μας, μεριμνήσητε:

α) Διά τήν συμπλήρωσιν όλων των κενών θέσεων Χημικών εις τάς Μέσας Έμπορικές Σχολάς όπου κατά Νόμον άπαραίτητως ό εις των Καθηγητών των Φυσικών Μαθημάτων δέον νά είναι Χημικός.

β) Διά τόν, βάσει του Νόμου 3272, διορισμόν Χημικών εις τήν Μέσην Γυμνασιακήν Έκπαίδευσιν, ιδιαιτέρως δε, διά τόν, δύναμι των άρθρων 3 και 4 του προμνησθέντος Νόμου, κατά προτίμησιν διορισμόν των Χημικών εις όλα τά Γυμνάσια δι' ά προβλέπεται τοποθέτησις 2 Καθηγητών των Φυσικών και δι' εις τά έχοντα παράλληλον λειτουργίαν κλασσικής και πρακτικής κατευθύνσεως.

γ) Διά τήν άπάλειψιν τής παραγρ. 6 του άρθρ. 1 του ως άνω Νόμου, διά τής οποίας όρίζεται ότι, προκειμένου περί Χημικών έχει έφαρμογήν ούτος επί μίαν τριετίαν και διά τά Δημόσια Σχολεία μόνον' και

δ) Διά τήν άπάλειψιν του άρθρ. 5 του αυτού Νόμου, καθ' ό οι Χημικοί δέν δύναται νά προαχθώσιν εις Γυμνασιάρχας ή Διευθυντάς Λυκείων.

Νά δύναται δε του λοιπού και οι Χημικοί νά προάγονται, κατά τάς έκάστοτε ίσχυούσας περί προαγωγών Διατάξεις, εις Γυμνασιάρχας ή Διευθυντάς Λυκείων έν συνεχεία δε, εις Γενικούς Έπιθεωρητάς και Έκπαιδευτικούς Συμβούλους.

2) Είναι γνωστόν ότι, κατά τάς εισαγωγικάς έξετάσεις εις τά Άνώτατα Έκπαιδευτικά Ίδρύματα τό μάθημα τής Χημείας έξετάζεται εις άλλας μεν Σχολάς (Χημική, Ιατρική, Οδοντιατρική κ.λ.π.) ως πρώτεϋον, εις άλλας δε (Πολυτεχνικά Σχολαί, Στρατιωκά Σχολαί, Γεωπονική κ.λ.π.) σχεδόν ως πρωτεϋον, ζητούνται δε, και όρθως, από τούς ύποψηφίους σπουδαστάς γνώσεις Χημείας άνάλογοι πρός τήν τερασίαν ανάπτυξιν του σημαντικού τούτου Κλάδου των Φυσικών Έπιστημών.

Έξ ίσου όμως είναι γνωστόν ότι, εις τά Σχολεία τής Μέσης Έκπαιδύσεως τό μάθημα τούτο κατά κανόνα διδάσκεται (άν διδάσκεται) πλημμελέστατα.

Λαμβανομένης, συνεπώς, ύπ' όψιν τής άλματώδους έξελίξεως τής θεωρητικής και έφηρμοσμένης Χημείας είναι άπαραίτητον όπως, τουλάχιστον εις τάς πρακτικές έν γένει Σχολάς και εις τά Γυμνάσια πρακτικής κατευθύνσεως (εις τά όποία, κατά τεκμήριον, φοιτούν μαθηταί μέλλοντες θετικοί Έπιστήμονες) πραγματοποιηθή μείζων άπόκλισις πρός τήν Χημικήν μόρφωσιν.

Συγκεκριμένως, εις τά πρακτικής κατευθύνσεως Γυμνάσια κλπ. δέον όπως:

α) Τό μάθημα τής Χημείας καταστή ιδιαίτερον των άλλων Φυσικών Μαθημάτων και άναγνωρισθή ως πρωτεϋον (όπως συμβαίνει με τήν Έμπορευματολογίαν εις τάς Μέσας Σχολάς, Έμπορικής Έκπαιδύσεως).

β) Πραγματοποιηθή άνάλογος αύξησης των ώρων διδασκαλίας του μαθήματος τής Χημείας, ή δε διδασχή αυτού νά γίνεται έποπτικώς μετ' άσκήσεων, όπως συμβαίνει σήμεραν εις όλα τά Εϋρωπαϊκά Κράτη και

γ) Τό μάθημα τής Χημείας νά διδάσκεται άποκλειστικώς και μόνον από Χημικών, όστις διαθέτει σημαντικήν μόρφωσιν και έργαστηριακήν πείραν Χημικού.

3) Είναι γνωστόν ότι, από του 1920, ότε κατέστη καταφανής ή σημασία των Φυσικών Μαθημάτων διά τήν Παιδείαν, έτοποθετήθησαν εις τό Άνώτατο

Εκπαιδευτικόν Συμβούλιον δύο Σύμβουλοι Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, ὁ εἰς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ ὁ ἕτερος Στοιχειώδους. Δυστυχῶς ὅμως, ἐσχάτως διὰ τοῦ Νόμου 3145/55 καθργήθη ἡ ἐν τῷ Ἀνωτάτῳ Ἐκπαιδευτικῷ Συμβούλιῳ θέσις τοῦ Συμβούλου Φυσικῶν Ἐπιστημῶν ἀρμοδιότητος Μέσης Παιδείας. Τοῦτο εἶναι ἀδικαιολόγητον λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀλματώδους προόδου τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς ἀποφασιστικῆς σημασίας αὐτῶν, διὰ τὴν ζῶν καὶ συνεπῶς διὰ τὴν Παιδείαν ἐνὸς Ἐθνους.

Συνεπῶς εἶναι ἀπαραίτητος, ἢ κατὰ τὸ πρότυπον τῶν τεχνικῶς προηγμένων Χωρῶν, συμμετοχὴ εἰς τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικόν Συμβούλιον, περισσοτέρων Συμβούλων μὲ τὴν ἀρμοδιότητα ἀξιοποιήσεως διὰ τὴν Μέσην Παιδείαν τῶν μαθημάτων τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν.

Λαμβανομένων ὅμως ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἐνὸς μὲν τῆς θέσεως τὴν ὁποίαν κατέχει ἡ Χημεία μεταξὺ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τοῦ, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐμπλουτισμοῦ τῆς Μέσης Ἐμπορικῆς καὶ Γυμνασιακῆς Παιδείας μας διὰ Χημικῶν, καθίσταται φανερόν ὅτι, ὁ εἰς ἐκ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Συμβούλων, εἰδικότητος Μέσης Παιδείας, δέον ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι Χημικός, διαθέτων βεβαίως τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου 4653 ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐπίσης, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν προαναφερθέντων, εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως συσταθῇ θέσις Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως διὰ τὸ μάθημα τῆς Χημείας καὶ διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν Σχολικῶν Χημικῶν Ἐργαστηρίων.

Τοὺς ἀνωτάτους αὐτοὺς Λειτουργοὺς δύναται εὐχερῶς ν' ἀνεύρη ἡ Παιδείας μας μεταξὺ τῶν ἐν τοῖς Σχολείοις τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως μακρὰν εὐδόκιμον ὕπηρεσίαν καὶ ἐργαστηριακὴν πείραν ἔχόντων Χημικῶν.

4) Ἄλλη μία κατηγορία Χημικῶν ὑπάγεται εἰς τὸ Ὑμέτερον Ὑπουργεῖον. Πρόκειται περὶ τῶν Χημικῶν τῶν ἀποτελούντων τὸ Βοηθητικόν Ἐκπαιδευτικόν Προσωπικόν τῶν Ἀνωτάτων Ἰδρυμάτων.

Ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ κατηγορία αὕτη τῶν Χημικῶν—Ἐκπαιδευτικῶν—δὲν ἔχει ὀριστικοποιήσει τὴν θέσιν τῆς, ἀκολουθοῦσα, ὅτε μὲν εἰδικῶς θεσπιθείσας Διατάξεις, ὅτε δὲ τὰς δημοσιουπαλληλικὰς τοιαύτας, Ἄφ' ἑτέρου δὲ, ἡ κατηγορία αὕτη δὲν ἔχει μονιμοποιηθῆ, ὡς τελοῦσα ὑπὸ εἰδικῆν συμβατικὴν σχέσιν ἐργασίας, δηλαδὴ ἐπὶ θητεία ἀνανεουμένη ἐκάστοτε.

Ἡ τοιαύτη σχέσις ἐργασίας, ὡς εἶναι εὐνόητον, δὲν παρέχει τὸ αἶσθημα ἀσφαλείας καὶ δὲν δημιουργεῖ τὸ κλίμα τὸ κατάλληλον διὰ τὴν ἐντατικὴν ἐργασίαν τῆς παροχῆς θεωρητικῆς καὶ ἐργαστηριακῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τοὺς μέλλοντας Ἐπιστήμονας. Εἶναι ἀπαραίτητος ὅθεν, ἡ μονιμοποίησις τῶν Χημικῶν Ἐπιμελητῶν καὶ Βοηθῶν τῶν Πανεπιστημίων κλπ.

Ἐπίσης ἡ κατηγορία αὕτη τῶν Χημικῶν—Ἐκπαιδευτικῶν ὡς ἐξαρτωμένη ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας δὲν ἐμπίπτει εἰς τὴν Τεχνικὴν διαβάθμισιν, παρατηρουμένου τοῦ παραδόξου, νὰ μὴ θεωροῦνται ὡς Τεχνικοὶ ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους ἔχει ἀνατεθῆ ἡ κατάρτισις τῶν Τεχνικῶν. Τοῦτο διότι, μόνον ἐκ τῶν Χημικῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι δὲν θεωροῦνται Τεχνικοί, εἶναι οἱ Χημικοὶ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

Εἶναι ἀληθές ὅτι, διὰ τοῦ Ν. 410/1943 καὶ οἱ Χημικοὶ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας εἶχον διαβαθμισθῆ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν Τεχνικῶν Δημ. Ὑπαλλήλων καθ' ὅμοιον τρόπον ὅπως οἱ λοιποὶ συνάδελφοὶ τῶν Δημόσιοι Ὑπάλληλοι.

Πλὴν ὅμως, διὰ τῆς Συντακτικῆς Πράξεως 59/1950 καθργήθη ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ ὁ Νόμος 410/43 χωρὶς νὰ ληφθῆ πρόνοια διατηρήσεως τῆς Διατάξεως τῆς χαρακτηριστικῆς τοῦς Χημικοὺς Ἐκπαιδευτικοὺς ὡς Τεχνικοὺς.

Τοιοῦτοτρόπως ὑφίσταται ἤδη διαφοροποίησις μεταξὺ Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἀποφοίτων τῆς αὐτῆς

Πανεπιστημιακῆς Σχολῆς ἐφ' ὅσον οἱ Χημικοὶ τῶν ἄλλων Ὑπουργείων θεωροῦνται Τεχνικοί, οἱ δὲ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ὄχι.

Ἐπιβάλλεται ὅθεν ἡ ἀποκατάστασις τῆς ὁμοιογενείας τῆς διαβαθμίσεως τῶν Χημικῶν εἰς ὅλας τὰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας, διότι ἡ ἔννοια τοῦ Τεχνικοῦ εἶναι ἀναφαίρετον κεφάλαιον τῆς ιδιότητος τοῦ Χημικοῦ καὶ δὲν δύναται νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον εἰς ὃ ἀνήκουν οὗτοι.

Ἐπανερχόμενοι ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ Βοηθητικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Προσωπικοῦ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, ὀφείλομεν νὰ ὑπενθυμίσωμεν τὴν τρομακτικὴν ἀριθμητικὴν ἀνεπάρκειαν τούτου, ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὄγκον καὶ τὴν ποιότητα τῆς ἐργασίας, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ παρέχη. Ἀπόδειξιν ἀποτελεῖ τὸ γεγονός ὅτι, οἱ ἴδιοι οἱ σπουδάζοντες εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς πρωτοστατοῦν εἰς τὴν πρόσληψιν Βοηθῶν τῶν Ἐργαστηρίων κ.λ.π. (ἀναλαμβάνουσι ἀκόμη καὶ τὴν μισθοδοσίαν τῶν) ἀντιλαμβάνόμενοι ὅτι, τὸ ὑπάρχον ἐλλειπέστατον προσωπικόν δὲν ἐπαρκεῖ, παρά τὴν ὑπερεντατικὴν ἐργασίαν του, διὰ τὴν ἀναγκαίαν σήμερον ἐργαστηριακὴν καὶ θεωρητικὴν κατάρτισιν τῶν.

Διὰ τοῦτο ἡ αὔξησις τῶν θέσεων τῶν Χημικῶν Ἐπιμελητῶν, Παρασκευαστῶν καὶ Βοηθῶν εἰς τὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα εἶναι ἀπαραίτητος.

Εὐελπιστοῦντες, Κύριε Ὑπουργέ, ὅτι ἐν τῇ μερίμῃ Σας διὰ τὴν ἀρτιωτέραν συγκρότησιν καὶ λειτουργίαν τῆς Παιδείας θέλετε δόσει τὴν ἀρμόζουσαν λύσιν ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἐκτεθέντων θεμάτων

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς

Ἡ Ἐκτελ. Ἐπιτροπὴ τοῦ Β' Π.Χ. Συνεδρίου

Ἐπὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως Χημικῶν.

Τὸ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. ὑπέβαλλεν τὸ κατωτέρω ἔγγραφον εἰς τὸ Ὑπ. Βιομηχανίας μὲ συνημμένην κατάστασιν Βιομηχανικῶν στερουμένων Χημικῶν. Ἀναλόγου περιεχομένου ἔγγραφον ὑπεβλήθη καὶ εἰς τὸ Ὑπ. Ἐργασίας. (Γενικὴν Ἐπιθεώρησιν Ἐργασίας).

ΕΝΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΧΗΜΙΚΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Δεκεμβρίου 1956

*Ἀριθ. Πρωτ. 526

Πρὸς τὸ

Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας
Ἐπιθεώρησιν Βιομηχανίας

Ἐνταῦθα

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν ὑμῶν Κατάστασιν Βιομηχανικῶν αἱ ὁποῖαι ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν πρόσληψιν ὑπευθύνου Χημικοῦ, βάσει τοῦ Νόμου 3518 καὶ τῶν Διαταγμάτων ἐπεκτάσεως αὐτοῦ καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς, ὅπως ἐνεργήσητε καταλλήλως διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὡς ἄνω Διαταγμάτων.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΝΕΥΡΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΑΝΑΣΤ. ΤΣΕΤΗΣ

Πυργελαιουργεΐα, Ραφινερί — Σπορελαιουργεΐα

- 1) Σ Καπνίση καί Σία Α.Ε. Κάραβος 'Αλιβ. Χαλ.
- 2) Κωστίκογλου—Λεονάρδος καί Σία «ΑΣΤΙΞ» Αιτωλικόν Μεσολογ.
- 3) Α.Ε. 'Ελαιουργία τής 'Ελλάδος «ΕΤΕΛ» Αίγιον
- 4) 'Ηρ. Ματσάγγος καί Σία Βόλος
- 5) 'Αφοί 'Αλεξ. Φιλοπούλου Γιάλοβα Πυλίας
- 6) 'Αφοί Αύγουστίνου Ζάκυνθος
- 7) 'Αφοί Κάπρη »
- 8) 'Αφοί 'Αγαπητοῦ Θάσος
- 9) 'Ελαιουργ. Κισσάμου Α.Ε. Κουρφάλωνες Κρήτης
- 10) 'Αφοί Μαμαλάκη 'Αγία Γαλήνη »
- 11) Α.Ε. 'Ελαιουργία τής 'Ελλάδος «ΕΤΕΛ» Ρέθυμνον »
- 12) Α. Πετροκόγιωργη Μοίρες 'Ηρακλείου »
- 13) Α.Ε. «ΜΙΝΩΣ» 'Ιεράπετρα »
- 14) Γαλανάκης—Γρινολάκης καί Τσαγκαράκης «ΔΙΚΤΗ» Βιάνος 'Ηρακλ. »
- 15) 'Αφοί Τερζοπούλου Κρέσταινα 'Ηλείας
- 16) Κ. Λαζανάς Πάμφυλλα Μυτιλήνης
- 17) 'Ελαιουργία τής 'Ελλάδος Ντίπη »
- 18) 'Ενωσις Συν/σμῶν Λέσβου Λουτρά καί Πλωμ. »
- 19) 'Εργοστάσιον Π. Βασιλείου Λουτρά »
- 20) Δ.Ε. Μανόπουλος καί Σία Πρέβεζα
- 21) 'Ελαιουργικαί ἐπιχειρήσεις Α.Ε. Κουγεβετόπουλος Μαραθόκαμπος Σάμου
- 22) 'Αφοί Κάνα 'Αχαΐα Πατρῶν
- 23) Μαμάης Σπορελαιουργία—Ραφινερί Ροῦφ 'Αθήναι
- 24) Παπαδημητρίου Σπορελαιουργία—Ραφινερί Πειραιεύς
- 25) Στεφανίδης Ραφινερί 'Ηράκλειον Κρήτης
- 26) 'Αφοί Μοσχόβη » Γέρας Μυτιλήνης

Σαπωνοποιεΐα

- 1) Αίας Καρακλής Τέρμα Εὐκλείδου 'Αθήναι
- 2) 'Αφοί Γεωργίου 'Αγίας Σοφίας 74 »
- 3) Σ. Παναγόπουλος 'Αγίου 'Ορους 5 »
- 4) Ι. Βορεάδης Δροσοπούλου 250 »
- 5) Προκοπίου Μοσχάτον Νέα Σφαγ. »
- 6) Σ. Βογιατζής «LIDA» 'Αττική
- 7) 'Αφοί Χατζηγεωργίου Κερατσίνι Πειραιεύς
- 8) Σ. Λαζόπουλος Χρυσ. Σμύρνης 86 »
- 9) 'Αφοί Γιαμακοῦ Καραβά 9 »
- 10) Π. Μπούρας 'Οδός Θηβῶν »
- 11) Τηλ. Χαλβατζής Μορκεντιάου 6 Ν. Κοκκινιά »
- 12) Θ. Τρύφων & Σία Νικολετοπούλου 19 »
- 13) Μ. Λεονταρίδης 'Ασκληπιοῦ 7 »
- 14) Ε.Σ.Ε.Μ. 'Ελαιουργική—Σαπωνοβιομηχανική 'Εταιρία Α.Ε. Πέραμα Γέρας Μυτιλήνης
- 15) Χατζηγεωργίου Μ. & Χανιώτης Δ. Μεγ. Βασιλείου Στάσις Καμπά 'Αθήναι

'Εργοστάσια Παραγωγῆς Χυμῶν Φρούτων

- 1) Κρόνος 'Αθήναι
- 2) Βαλτζής »
- 3) Σιτράρια Πειραιεύς
- 4) Σταμάτης »
- 5) Παυλακιάς Χανιά
- 6) Μωῦσεΐδης »
- 7) Περογιάννης »
- 8) Τζεδάκης »
- 9) 'Ενωσις Συν/σμῶν »
- 10) Καραμπαῖος Καλάμα
- 11) 'Ενωσις Συνεταιρισμῶν Χίος
- 12) Κητευλῆς Χίος
- 13) Κ. 'Αρβανίτης Αίγιον
- 14) Παπαχαράλαμπος 'Αργος
- 15) Μανωλικάκης 'Ηράκλειον

Ρητινοβιομηχανίαι

- 1) Παπαδόγιαννης Ν. Φάληρον Πειραιεύς
- 2) Συν/κόν 'Εργοστάσιον Ρητιν/χανίας Κόρινθος
- 3) 'Αφοί Τερζόπουλοι Κρέσταινα—'Ηλείας

Διάφορα

- 1) Καλουτᾶς Στέφ. Βυρσοδεψία Μοσχάτον
- 2) ΕΒΟΛ 'Εργ. Παστερίωσης Γάλακτος Βόλος
- 3) Λαδόπουλος Χαρτοποιία Πάτρα
- 4) Φλορέξ Βιομηχανία ἐλαστικοῦ Θεσ/νίκη

Βαφεΐα—Φινιριστήρια—Τυποβαφεΐα

- 1) Βαφεΐον—'Υφαντήριο Μοσχάτον
- 2) 'Ελληνική Βαμβακουργία (ΑΣΣΟ) Ν. Φιλαδέλφεια 'Αθήναι
- 3) Μολοκοτὸς 'Εριοβιομηχανία Τρεῖς Γέφυραι »
- 4) 'Αττική 'Εριουργία Μαγκουφάνα »
- 5) «ΕΡΙΟΜΑΡ» Γ'. Νεκροταφείον »
- 6) Βαφεΐα—Λευκαντήρια «ΛΕΥΚΟΘΕΑ» »
- 7) «ΑΣΤΗΡ» Ν. Φιλαδέλφεια »
- 8) «ΜΑΚΙΣ» Ν. 'Ιωνία »
- 9) 'Ασλάνογλου—'Εφραίμογλου Ν. 'Ιωνία »
- 10) 'Εριοῦφαντουργία Καχραμάνογλου Κερατσίνι Πειραιεύς
- 11) Βαφεΐα—Φινιριστήρια ΦΥΚΙΑ & Σία Νέα 'Ιωνία (ὁ κ. Καλοκαιρινὸς δὲν εἶναι Χημικός) 'Αθήναι
- 12) Ταπητουργεῖον—Βαφεΐον ΦΕΣΣΑ Καμίνια Πειραιῶς
- 13) «ΝΙΑΓΑΡΑΣ» Βαφεΐα κ.λ.π. Ν. Σφαγεία 'Αθήναι
- 14) Βοσταντζόγλου Θεσ/νίκης 58 »
- 15) «ΚΛΩΣΤΗΡΙΟΝ—ΒΑΦΕΪΟΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ» Καλλιθέα »
- 16) Βαφεΐα «ΓΑΡΔΕΝΙΑ» Παφλιώτης & Σία Καβάλας 72 »
- 17) «ΣΑΡΩΝΙΚΟΣ» ὁδὸς Ρετινα Πειραιεύς
- 18) 'Εριοβιομηχανία Καββαδία Νέα Φιλαδέλφεια 'Αθήναι
- 19) ΕΡΙΟΦΙΝ Μοσχάτον »
- 20) ΤΖΑΚ ΛΕΒΗ Βαφεΐα Καλλιθέα »
- 21) ΣΑΪΤΑ Ν. 'Ηράκλειον »
- 22) Τυποβαφεΐον Οἰκονομοπούλου Πλαταιῶν 35 »
- 23) Βαμβακάρης Ριζούπολις »
- 24) Θωμόγλου Ν. 'Ιωνία »
- 25) 'Ιορδανίδης »
- 26) 'Αθηνᾶ Ν. 'Ηράκλειον »
- 27) Προυσάλογλου »
- 28) 'Ελληνίς Ν. 'Ιωνία »
- 29) Δεληβασίλης (Τυποβαφεΐον) Ν. 'Ηράκλειον »
- 30) 'Υφανέτ Θεσ/νίκη
- 31) 'Α/φοί Καράση (Βαφεΐον—Λευκαντήριο) »
- 32) Λαλωκιώτης—Σάπος (Βαφεΐον—'Υφαντήριο) 'Αργος

Σκέψεις καὶ γνῶμαι

'Ωρισμένα ἔντομοκτόνα γίνονται αἰτία δυστυχῶν μάτων καὶ μέσον αὐτοκτονιῶν.

'Εξ ἀφορμῆς πολλῶν δηλητηριάσεων ἀλλὰ καὶ αὐτοκτονιῶν εἰς τὴν χώραν μας με ὠρισμένα ἔντομοκτόνα, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ ἀπασχολήσω τὰς στήλας τοῦ Περιοδικοῦ «Χημικά Χρονικά».

Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς πολλὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπάρχει εἰδικὴ Νομοθεσία διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν γεωργικῶν φαρμάκων καὶ ὁ κρατικὸς ἔλεγχος εἶναι αὐστηρότατος. Εἰς τὸ περιοδικὸν National Agricultural Chemicals Association News Τόμ. 14, ἀριθ. 5 Μάιος—'Ιούλιος 1956, ἀναφέρονται χαρακτηριστικῶς ὠρισμένα περιπτώσεις ἐλέγχου τῶν γεωργικῶν προϊόντων, τὰ ὁποῖα διατίθενται εἰς τὴν

Επιπλέον. Αναφέρονται κατασχέσεις φορτίων λαχανικών διότι ο καλλιεργητής έχρησιμοποίησεν περισσότερο τοξικόν έντομοκτόνον και έπειδή έράντισεν άλλον πριν της συγκομιδής και ώς εκ τούτου παρέμειναν άρκετά ύπολείμματα επί των γεωργικών προϊόντων. Διά της κακής χρήσεως των τοξικών γεωργικών φαρμάκων, είτε όσον άφορᾷ τās δόσεις αυτών είτε όσον άφορᾷ τόν χρόνον χρησιμοποίησεως των, όπωσδήποτε θά παραμείνουν επί των γεωργικών προϊόντων τοξικά ύπολείμματα, τά όποια θά καταστήσουν τά προϊόντα αυτά άκατάλληλα πρὸς βρώσιν. Καί αυτά πληροφορούμεθα ότι συμβαίνουν εις τήν Ἀμερικάν, χώραν γεωργικῶς προηγμένην. Φαντασθήτε τί πρόκειται νά συμβῆ εις τήν χώραν μας, όπου οί γεωγοί δέν διαθέτουν τās άπαραιτήτους γνώσεις, ούτε λαμβάνουν τά άπαραίτητα μέτρα προστασίας και τὸ σπουδαιότερον έλλείπει παντελῶς ὁ κρατικός έλεγχος. Οὕτω δέν ἤμπορεῖ νά περιμένῃ κανείς τίποτε άλλο παρά δυστυχήματα και δηλητηριάσεις τῶν άνυπόπτων καταναλωτῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων, τά όποια φέρουν ύπολείμματα εις επικινδύνους ποσότητας.

Τελευταίως πληροφορούμεθα ότι συνέβησαν άρκετά περιστατικά δηλητηριάσεων και αυτοκτονιῶν μετὰ τὰ έντομοκτόνα Παραθεῖον και Συστόξ. Τὸ Παραθεῖον και τὸ Συστόξ είναι πολὺ τοξικά και άρκοῦν μόνον 1—2 δέκατα τοῦ γραμμαρίου διά νά εἶναι θανατηφόρα.

Ἐφ' ὅσον ἡ χρησιμοποίησις τῶν νεωτέρων οργανικῶν έντομοκτόνων οὐσιῶν συντελεῖ εις τήν καταπολέμησιν τῶν φυτονόσων και έπομένως εις τήν αύξησιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, αλλά ώρισμένα ἐξ αυτῶν εἶναι και άνθρωποκτόνα, επιβάλλεται νά γίνῃ ειδική νομοθεσία, ὅπως τοῦτο συμβαίνει εις τās ξέναις χώρας, ἥτις νά καθορίζῃ πῶς πρέπει νά χρησιμοποιούνται και ποῖαι προφυλάξεις θά λαμβάνωνται.

Κατόπιν τῶν άνωτέρω προτεινόμεν ἢ νά άπαγορευθῆ ἡ διάθεσις τῶν περισσοτέρων επικινδύνων έντομοκτόνων ἢ νά ύπάρξῃ έπαρκῆς κρατικός έλεγχος. Τήν εὐθύνην τῶν δυστυχημάτων δέν θά τήν ἔχουν μόνον οί γεωργοί, οί όποιοί κάμνουν κακήν χρῆσιν τῶν επικινδύνων γεωργικῶν φαρμάκων, αλλά και οί άρμόδιοι τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας και Ὑγίεινῆς οί όποιοί δέν ἔλαβον άκόμη τά άναγκαῖα μέτρα προστασίας τῶν ανθρώπων ἐκ τῶν δηλητηριάσεων αυτῶν.

Κατωτέρω παραθέτομεν πίνακα περιέχοντα τās ὑπὸ τοῦ νόμου τῶν Ἦν. Πολ. τῆς Ἀμερικῆς επιτρεπομένης ποσότητας ὑπολειμμάτων τῶν φυτοφαρμάκων επί τῶν γεωργικῶν προϊόντων διά τά εἶναι ταῦτα κατάλληλα διά τὸ εμπόριον.

Α' Μήλα, ἀχλάδια, κυδώνια Ποσότης ὑπολειμ-
βερύκκοκα, κεράσια, λεμόνια μάτων εις τὸ ἑκα-
πορτοκάλια, σταφύλια τομύριον P.P.M.

Ἄλντρινῆ	0,25
Ντιελντρινῆ	0,25
Χλωρντέιν	0,30
Συστόξ	0,75
Παραθεῖον	1,00
Νικοτινοῦχα, ὡς βάσις νικοτίνῃ	2
Ἐξαχλωροκυκλοεξάνιον	5
D.D.T.	7
Ἀρσενικικός μόλυβδος	7
Ζινέμπ	7
Μαλαθεῖον	8
Λινδάνιον	10

Β' Φασολάκια, παντζάρια, λάχανα	
Ἄλντρινῆ ἢ Ντιελντρινῆ	μηδέν—0,2
Συστόξ	0,3
Χλωρντέιν	0,3
Παραθεῖον	1,0
Νικοτινοῦχα, ὡς βάσις νικοτίνῃ	2
Ἀρσενικῶδες άσβέστιον	3,5
Ἐξαχλωροκυκλοεξάνιον	5

D.D.T.	7
Ζινέμπ	7
Μαλαθεῖον	8
Λινδάνιον	10

Ἐπίσης γνωρίζομεν ότι ἡ τοξικότης τῶν διαφόρων έντομοκτόνων οὐσιῶν διαφέρει ὥστε αὐται νά κατατάσσονται εις λίαν τοξικά έντομοκτόνα, εις τοξικά και εις πολὺ ὀλίγον τοξικά έντομοκτόνα.

Ἡ τοξικότης εις τόν κατωτέρω πίνακα ἐκφράζεται εις χιλιοστόγραμμα τῆς αντίστοιχῆς οὐσίας κατά χιλίογραμμον βάρους ζῶντος οργανισμοῦ. Συνεπῶς ὅσον μεγαλύτερος ἀριθμὸς τόσον μικρότερα ἡ τοξικότης.

Πίναξ τοξικότητος έντομοκτόνων

Μαλαθεῖον	1800	Ντιελτρινῆ	40—60
Ὀκταλῶρ	450	Νικοτίνῃ	50—60
D.D.T.	250	Συστόξ	19
Πυρεθρίναι	200	Hept	7
Λινδάνιον	125	Παραθεῖον	3
Ντιαζινόν	70—100	Terp	1—2

Κατόπιν τῶν άνωτέρω προτεινόμεν ὅπως ἡ χρησιμοποίησις τῶν νεωτέρων οργανικῶν έντομοκτόνων γίνεται κατόπιν συστηματικοῦ ἐλέγχου και καθοδηγήσεως τῶν καταναλωτῶν διά τήν εὐθύνην ποῦ πρέπει νά ἔχουν πρὸς άποφυγῆν δηλητηριάσεων. Ἐπιτακτικῆ ἀνάγκῃ επιβάλλει νά θεοπισθῆ ειδική νομοθεσία διά τήν καλήν χρῆσιν τῶν νεωτέρων γεωργικῶν φαρμάκων.

M.N.B.

Περίληψεις Ἀποφάσεων Ἀνωτ. Χημικοῦ Συμβουλίου και Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους.

1. Ὅροι ψυγείων

—Καθορισμὸς ἐνδεικνυόμενων θερμοκρασιῶν, ὑγρομετρικῆς καταστάσεως και ἀερισμοῦ διατηρήσεως ἐν ψυγεῖοις τῶν διαφόρων τροφίμων (1038/56 ἀπόφασις τοῦ Α.Χ.Σ.).

2. Κατεψυγμένοι ἰχθεῖς

—Συμπλήρωσις και τροποποίησις τῆς ὑπ' ἀριθ. 1335,2001/1954 ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου «περὶ ὄρων ὑγιεινῆς κατεψυγμένων ἰχθύων» (1425,1626/56 ἀπόφασις τοῦ Α.Χ.Σ.).

Πρακτικά Γενικῆς Συνελεύσεως 18-7-1956

Εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Χημείου (ὁδὸς Σόλωνος 104) συνήλθεν ἡ τακτικῆ Γενικῆ Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως Ἑλληνικῶν Χημικῶν τήν 18ην Ἰουλίου 1956.

Κατ' αὐτὴν ἐξελέγη πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ὁ καθηγητῆς τοῦ Ε.Μ.Π. κ. Ἀντώνιος Δεληγιάννης και γραμματεῖς οἱ κ.κ. Παν. Ξενικός και Ἀριστ. Δορκοφίκης.

Ἡ Λογοδοσία τοῦ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. ἐδημοσιεύθη εις τὸ τεῦχος Σεπτεμβρίου τῶν Χ.Χ. και ἡ ἐπακολούθησασα συζήτησις ἐπ' αὐτῆς εις τὸ τεῦχος Νοεμβρίου.

Μετὰ τήν συζήτησιν ἐνεκρίθησαν παρά τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τά πεπραγμένα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἐπίσης ἐξεφράσθησαν εὐχαριστίαι πρὸς τὸ προεδρεῖο τῆς Συνελεύσεως παρά τοῦ Δ.Σ. μεθ' ὃ ἐλύθη ἡ Συνέλευσις.

Εὐχαριστίαι τῆς Δ.Ε. τῶν Χ μικῶν Χρονικῶν

1. Συνδρομηταί—Μὴ μέλη

Ἡ Δ.Ε. τῶν Χημικῶν Χρονικῶν θεωρεῖ ὑποχρεωσίν της νά ἐξάρῃ τήν ὀποθενδήποτε παρεχομένην πρὸς τὸ περιοδικὸν ἀρωγῆν, ἥτις και συμβάλλει οὐσιωδῶς εις τήν κάλυψιν τῶν δαπανῶν ἐκδόσεως τοῦτου. Εἶναι δὲ βεβαία ότι κατά τὸ ἀρχόμενον ἔτος ἡ παρεχομένη, ἰδιαιτέρως ἐκ τῶν βιομηχανιῶν, ἀρωγῆ θά

καταστή περισσότερο αποτελεσματική και μόνιμος και θα συμβάλλη σημαντικώς εις την καταβαλλομένην προσπάθειαν πρὸς βελτίωσιν τοῦ περιοδικοῦ, ἵνα οὕτω και τοῦτο δυναθῇ και βοηθήσῃ ἐνεργώτερον εις τὴν ἀνύψωσιν τοῦ τεχνικοῦ και βιομηχανικοῦ ἐπιπέδου ἐν Ἑλλάδι.

Θεωρεῖ πρὸς τούτοις καθῆκον τῆς νὰ εὐχαριστήσῃ και ἐντεῦθεν τὰς ἀκολουθούσας βιομηχανίας και ἐπιχειρήσεις αἵτινες προθύμως ἐδέχθησαν νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ τοῦ περιοδικοῦ.

- 1) Σύνδεσμος Ἀλευροβιομηχανῶν Ἑλλάδος
- 2) Α. Γεν. Ἐταιρία Τσιμέντων
- 3) Κ. Γ. Δρόσος Διτῆς Σχολῶν Ἀριστοτέλους
- 4) Α.Ε. Τσιμέντων «ΑΤΛΑΣ»
- 5) Πειραϊκὴ—Πατραϊκὴ
- 6) Α.Ε. Κυλινδρόμυλοι Ἀττικῆς
- 7) Α.Ε.Ε. Πυριτιδοποιεῖου και Καλυκοποιεῖου
- 8) » Ἐργοστάσιον Πυροτεχνουργεῖον
- 9) » » Γομωτήριον
- 10) » » Πυριτιδοποιεῖον
- 11) » Συγκρότημα Ἐργοστασίου Ὑμηττοῦ
- 12) Α.Ε. Κυλινδρόμυλοι Κρήτης
- 13) » Ε.Β.Ζ.Υ.
- 14) » Μόμπιλ Οἶλ ΕΛΛΑΣ
- 15) » ΗΒΗ Οἶνοι — Οἶνοπνεύματα
- 16) » ΕΛΛΑΪΣ
- 17) » ΧΡΩΜΑΤΟΥΡΓΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
- 18) » ΕΛΒΥΝ
- 19) » Κάρολος Φιξ
- 20) κ. Γ. Μιχάλης
- 21) Ἄφοι Λιναρδάκη Καλάμας
- 22) Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
- 23) Α.Ε. SHELL
- 24) Λαϊκὴ Τράπεζα
- 25) Α.Ε. ΧΡΩΜΑΤΟΥΡΓΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
- 26) Ἐθνικὴ Τράπεζα Ἑλλάδος και Ἀθηνῶν
- 27) κ. Σαλιτιέλ Ἰωσήφ
- 28) κ. Δουκάκης Θεόδ. Ἀντιπρ. τῆς Monsanto
- 29) κ. Γεωργίου Γρηγόριος
- 30) Α.Ε. Κυλινδρόμυλοι «Εὐτυχία»
- 31) » Παγοποιητικὴ Πατησίων
- 32) Γοῦτος και Καραπιπέρης Μακαρονοποιεῖα
- 33) Α.Ε. Βωξιδῶν Ἐλευσίνος
- 34) Α.Α.Ε. Μ.Σ. Μοίρας
- 35) Α.Ε. Γεωργῆς και Νικόλετόπουλος
- 36) Α.Ε. ΒΙΑΜΥΛ
- 37) ΠΟΥΡΦΙΝΑ Α.Ε.

2. Πρὸς τοὺς παρέχοντας διαφημίσεις.

Ἡ Δ.Ε. τῶν Χημικῶν Χρονικῶν ἐκφράζει και ἐντεῦθεν τὰς εὐχαριστίας τῆς πρὸς ἅπαντας τοὺς εἰς τὸ περιοδικὸν παρέχοντας καταχωρήσεις διαφημίσεων και ἀγγελιδῶν. Ἐχει δὲ τὴν γνώμην ὅτι ἡ συνεργασία ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τούτου μὲ τὸ περιοδικὸν θέλει ἀποβῆ πρὸς τὸ συμφέρον ἀμφοτέρων.

Εἶναι περιττὸν νὰ τονισθῇ ἡ σημασία και ἡ ἀξία διὰ τὰ μέσῳ τῶν Χημικῶν Χρονικῶν διαφημιζόμενα προϊόντα, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι τοῦτο κυκλοφορεῖ, μὲ μηνιαίαν κατανάλωσιν 2000 περίπου τευχῶν, μεταξὺ τεχνικῶν, βιομηχανιῶν, πάσης φύσεως ἐπιστημονικῶν και τεχνικῶν ἰδρυμάτων, δημοσίων ὑπηρεσιῶν κλπ. Πρὸς τούτοις ἀποστέλλεται εἰς τὰς πλείστας τῶν ξένων Χωρῶν και ἀνταλλάσσεται μὲ πολλὰ ἔγκριτα ἐπιστημονικά και τεχνικά περιοδικὰ ἄλλων Χωρῶν.

Ἀποτελεῖ ὅθεν ἄριστον μέσον διαφημίσεως διὰ τοὺς ἀσχολουμένους και καθ' οἷονδήποτε τρόπον σχετιζομένους μὲ τὴν χημικὴν βιομηχανίαν, πάσης φύσεως ἐργαστηριακὰς συσκευὰς και ἀντιδραστήρια, τὸ βιβλίον και γενικῶς προϊόντα ἢ ἀγγελίας σχετιζόμενας μὲ τὴν Χημείαν και τὰς ἐφαρμογὰς τῆς.

Εὐχαὶ ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει

Τὸ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. εὐχεται εἰς ὄλους τοὺς συναδέλφους και τὰς οἰκογενεῖας τῶν Εὐτυχῆς τὸ Νέον Ἔτος. Ἐπίσης εὐχεται ὅπως τὸ 1957 εἶναι τὸ ἔτος ἐπιλύσεως τῶν ζωτικῶν θεμάτων τῶν Χημικῶν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ κλάδου και τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν
Τὸ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ.

Ἐορτασμός τῆς Πρωτοχρονιάς

Χορευτικὸν Τεῖον

Ἡ Ε.Ε.Χ. και ὁ Σ.Χ.Β. ἀπεφάσισαν τὴν ὀργάνωσιν χορευτικοῦ τεῖου τὴν 13ην Ἰανουαρίου 1957 εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Ξενοδοχείου Βασιλεὺς Γεώργιος και ὥραν 5.30'—9.30' μ.μ. Ὁ σκοπὸς τῆς συγκεντρώσεως αὐτῆς ἀποβλέπει εἰς τὸν κοινὸν εορτασμόν τοῦ Νέου Ἔτους και εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων τῶν Χημικῶν. Τὰ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. και τοῦ Σ.Χ.Β. εὐελπιστοῦν ὅτι ἡ ἀθρόα συμμετοχὴ τῶν συναδέλφων θὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συγκεντρώσεως ταύτης.

Εἰσιτήρια διατίθενται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ε.Ε.Χ.

Ἐκ τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς

Προκήρυξις

Διαγωνισμοῦ προσλήψεως Χημικῶν εἰς Γ.Χ.Κ.

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν προεκκηρύχθη διαγωνισμὸς διὰ τὴν πλήρωσιν 21 κενῶν θέσεων δοκίμων Χημικῶν ἐπὶ βαθμῷ 7ῳ.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῇ εἰς Ἀθήνας τὴν 28ην Ἰανουαρίου 1957.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται ν' ἀπευθυνθοῦν διὰ περισσοτέρας πληροφορίας εἰς τὸ Γ.Χ.Κ. και εἰς τὴν Ε.Ε.Χ.